

Tankó András (Zilah 1928 - Békéscsaba 1968)

Harminc esztendeje, hogy fiatalon, negyven évesen, távozott körünkből. Édesapja vasutas volt. Az elemi iskoláit Zilahon, 6 gimnáziumi osztályt Csíkszeredán végzett, majd átiratkozott a Marosvásárhelyen működő tanítóképzőbe. Utolsó tanuló éveit már Szegeden fejezte be, 1946-ban. Ott szerzett tanítói oklevelet. Tehetséges zenész és ügyes tornász volt.

Szülei elhagyva Erdélyt (Észak-Erdélyben Mádifalván dolgozott édesapja a MÁV-nál) átjőve hosszabb időt vasúti kocsiban laktak. Aztán Tapolcára vetette őket a sors, végül Békéscsabán állapodtak meg. Bandi bátyja, mint egyetlen testvére, ma is ott él.

Orosházán tanyai iskolában kezdte meg működését. A szomszédos tanyaiskola tanítónője Szabó Irma 1948-ban lett a felesége. Két gyermekük született; András, aki jó nevű szülész és nőgyógyász Kecskeméten és Ildikó, aki Békéscsabán óvónő. Három unokájuk lett, akiket nagyapjuk sajnos már nem láthatott életében.

A sikeres oktatói nevelői munkát végző tanyai tanítót Csorvásra helyezték vezető beosztásba, majd a járási székhelyen, Mezőkovácsházán végzett becsületes, értékes munkát.

Még 1952-ben a Párt által üldözött Szabó Bálint és felesége náluk talált védelmet és biztonságot Endrődről menekülve, miután minden vagyonuktól - ház, szélmalom, föld, gépek, - megfosztva földönfutókká lettek.

Nagy Imre kormánya hozta enyhülés idején, e előbb az idős szülők, majd 1956. okt. 1-én a Tankó házaspár is, Endrődön lett munkahelyet. Mindketten testnevelés szaktanítói oklevelet szereztek Baján.

András sikeres testnevelői tevékenysége nagy elismerést váltott ki a járásban. Fáradhatatlanul képezte magát. A Testnevelési Főiskolán edzői és játékvezetői képesítést szerzett. Járási edző testnevelő felügyelői megbízást kapott Gyomán, majd Szeghalmon lett felügyelő. Endrődön Öregszőlőben igazgatói munkát végzett, majd Szeghalmon járási tanulmányi felügyelettel bízták meg.

Kevés szabadidejében kedves pihenést jelentett a Körösökön való sporthorgászat. Tragikus hirtelenséggel tört rá a betegség. Előbb egyik szemét operálták ki, azonban a robbanásszerűen áttéleződött daganatos betegség 1968 januárjában, rövid küzdelemben legyőzte fáradhatatlan, örökké tevékeny testét. Békéscsabán a kórházban halt meg.

Hamvai a Szarvasvégi temetőben sógora (Szabó Dezső) és felesége, és szülei (Szabó Bálint és neje) mellett alussza örök álmát. A pedagógusok részéről Ricsei Balázs köszönt el megható szavakkal. Többek közt így emlékezett meg halott munkatársáról:

"Nyugtalan bolyongó tűz voltál, amely szelíden melengetett, és hévvel perzselt tűz, amely a nagy lobogásba úgy elemésztette önmagát, hogy észre sem vette. Kéz voltál, mely egyszerre kemény ököl· és simogató tenyér...ember, aki rombol és teremt. Kereső értelem, mely kutatta a jót, és néha megtalálta a rosszat is, nyílt és őszinte víz, mely hol csendesen folyik, hol néha háborog. Hiányod szinte tapintható, a szünetekben, a csendben, amikor nem lesz, aki felidézzen hegedűjén egy feledni indult nótát. Fiad, lányod, párod, szeretteid, barátaid és tanítványaid végezzük tovább, amit itt hagytál, a munkát, amit annyira szeretted. Búcsúzunk tőled Tankó András, rövid, de szép és gazdag életed végén! Minket még vár a munka, a harc, a békés, boldogabb világért. Barátunk, Isten veled."

A megyei újság (Békés Megyei Néplap) megemlékező soraiban olvasható volt:" ... jónéhány sportágban szerzett versenybírói, edzői minősítést. Nem volt olyan rendezvény, községi, járási, megyei bajnokság, spartakiád verseny, ahol ne tűnt volna fel mosolygós arcod, hozzáértésedről tanúskodó tanácsaiddal. Tanítványai, sportolói, munkatársai a lelkiismeretes sportvezetőt, sportembert tisztelték benne."

Sokunknak van sok oka, hogy hálával és szeretettel ébressze fel emlékedet. Isten veled!